

[Energiministeren]

der kunne begrunde en sådan regulering af ejendomsretten, men jeg er overbevist om, at elværkerne selv løbende vurderer behovet for tilpasninger af organisationsstrukturen.

Forslag nr. B 30 til folketingsbeslutning om demokratisering af Elsam har til hensigt at ændre elforsyningsloven, således at energiministeren efterfølgende kan ændre Elsams vedtægter med det formål at sikre en større folkelig indflydelse på elforsyningen. Jeg kan i den forbindelse oplyse om Elsams nuværende struktur, at det er elforsyningsselskaberne, som ejer kraftværksselskaberne, og dermed er det også forsyningsselskaberne, som udpeger kraftværksselskabernes repræsentantskab. En gennemførelse af forslaget vil indebære et direkte valg til kraftværksselskabernes repræsentantskaber. Derved bliver forbruger- og vælgerindflydelsen alene lagt på dette niveau, og forsyningsselskabernes indflydelse vil dermed forsvinde. Jeg har svært ved at se, at en sådan ordning skulle være mere demokratisk. Allerede i dag kan alle spørgsmål, der rejses i Elsam, behandles i kraftværkernes repræsentantskab. Jeg kan på denne baggrund ikke tilslutte mig dette forslag om at gribe ind i Elsams organisationsforhold.

Ifølge forslag nr. B 31 til folketingsbeslutning om elforsyningsplanlægning pålægges energiministeren at fremsætte forslag, der pålægger elskaberne at udarbejde elforsyningsplaner, hvori der lægges afgørende vægt på elbesparelser og bredere samfundsmæssige konsekvenser. Efter forslaget skal ministeren endvidere bemyndiges til efter forhandling med de berørte ministerier at godkende de årlige elforsyningsplaner for så vidt angår de overordnede forhold.

Med hensyn til elbesparelser finder jeg, at elværkerne allerede i dag lægger vægt på såvel elbesparelser – ved bl.a. at deltage aktivt i oplysningsvirksomhed om elbesparelser – som bredere samfundsmæssige konsekvenser. Der må i den forbindelse erindres om, at elværkerne har forsyningspligt, og at de som følge heraf forventes at planlægge realistisk. Konsekvenserne af en udbygning af elværkerne baseret på håbet om mulige energibesparelser, som ikke opfyldes af forbrugerne, kan enhver forestille sig.

For så vidt angår elforsyningsplanlægningen kan jeg oplyse, at et udvalg nedsat af energiministeren i 1981, det såkaldte elproce-

dureudvalg, for tiden arbejder med et forslag til ændrede og forenklede procedurer for myndighedsbehandlingen i forbindelse med elforsyningen. Udvalget overvejer i den forbindelse at opdele myndighedsbehandlingen i to etaper. Første etape er myndighedernes overordnede stillingtagen for så vidt angår idriftsættelsestidspunkt, anlægsstørrelse og placering af større kraftværker med udgangspunkt i elværkernes udbygningsplaner. Anden etape består herefter i en konkret myndighedsbehandling omkring det enkelte værk, baseret på den overordnede beslutning. I forbindelse med arbejdet i elprocedureudvalget arbejdes der også i en tværministeriel arbejdsgruppe på at opstille myndighedernes ønsker til indholdet af elværkernes udbygningsplaner, således at disse giver baggrund for en forøget koordinering og forenkling af myndighedsbehandlingen. Der foregår således allerede et arbejde som foreslået af forslagsstillerne. Jeg finder derfor ikke, at der er behov for et egentligt lovinitiativ på dette område.

Forslag nr. B 32 til folketingsbeslutning om kollektive varmforsyningsselskabers ret til at producere elektricitet har til hensigt at sikre, at fjernvarmeselskaber og industrivirksomheder får ret til at producere elektricitet i samproduktion med varme til det offentlige net, og således at afregningen sker efter samfundøkonomiske principper.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget anføres, at det nuværende bevillingssystem indebærer, at fjernvarmeselskaber, blokvarmecentraler og industrivirksomheder ikke har rettigheder til at producere elektricitet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at elforsyningsloven ikke forhindrer, at andre end de nuværende bevillingshavere opfører og driver kombinerede kraftvarmeverker. Bevillingssystemet indebærer, at de nuværende bevillingshavere har forsyningsret og -pligt til hele landet. Dette indebærer, at andre elproducerende virksomheder, såvel industri som vindmøller, nødvendigvis må levere overskydende elproduktion til de eksisterende bevillingshavere. Elværkerne er i dag ikke forpligtede til at aftage elektricitet, der produceres på fremmede anlæg. Der er mig bekendt ikke eksempler på, at elværker har undladt at aftage el fra sådanne anlæg, tværtimod er der i dag stort set udarbejdet afregningsregler for alle sådanne typer af anlæg. For så vidt an-